

از مذمت دروغگویی تا رعایت حقوق مردم و جامعه

۱۱ مرداد ۱۴۰۱ ساعت ۱۷:۱۳

معتقد بودند که فرد مقروض مجبور است همواره دروغ بگوید. مغان و آموزگاران به کودکان می‌آموختند که دروغ نگویند، وام نستانند، بدکاری و ستمگری روا مدارند

از دیرباز مردم ایران به تربیت و پرورش کودکان اهمیت زیاد قائل بودند. تربیت صحیح فرزندان چه در دوران قبل از اسلام و چه در دوران اسلامی، نزد خانواده های ایرانی یک وظیفه مهم بر دوش والدین بود. ایرانیان باستان به اطفال خود از سن ۵ تا ۲۰ سالگی سه چیز می‌آموختند. سوارکاری، تیراندازی و راستگویی. دروغ‌گویی را بدین ترتیب عیب می‌دانستند؛ دروغگو به دوزخ می‌رود. پس از آن قرض‌داری را زشت‌ترین معایب می‌دانستند. زیرا معتقد بودند که فرد مقروض مجبور است همواره دروغ بگوید. مغان و آموزگاران به کودکان می‌آموختند که دروغ نگویند، وام نستانند، بدکاری و ستمگری روا مدارند. میهن و پادشاه خود را دوست دارند، وفادار و مردم دوست باشند، می‌خواره و شکمباره و گدامنش و ژنده و چرکین بار نیایند. به آنان یاد می‌دادند که در معابر آب دهن نیفکنند، در آبها و رودها قضای حاجت ننمایند و در معابر چیزی نخورند. به اندازه بخورند و بنوشند، احترام پدر و مادر را نگاه دارند. بنا به گفته هرودوت هیچ پارسی تا به حال پدر و مادر خود را نکشته است و اگر چنین حادثه‌ای روی داده باشد حتما آن فرزند از تخمه آن پدر نبوده است. آنها باید پدر و مادر و پیران خاندان را احترام کنند.

منبع: هرودوت، تاریخ هرودوت، ترجمه دکتر هادی هدایتی، انتشارات دانشگاه تهران، ۱۳۳۹، ج ۱، ص ۱۳۶

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۴۸۸۵۹/مذمت-دروغگویی-مذمت-جامعه-مردم-حقوق-رعایت-دروغگویی-مذمت>